

Het is herfst in de poppenkast

door Nellie de Kok

Het is herfst in de poppenkast door Nellie de Kok

Samenvatting

Jan en Katrijn gaan naar het bos om spullen te zoeken voor de herfsttafel. Als Jan in slaap valt op een bankje loopt Katrijn boos weg. Even later valt Katrijn zelf in slaap. Jan is bang dat Katrijn zijn billen zal laten rammelen en jukt daarom tegen Katrijn. Hij doet net of Katrijn alles gedroomd heeft. Maar Jan heeft niet gerekend op de boswachter. O jee, komt zijn leugentje nu toch uit of heeft de boswachter nog iets in petto? Misschien was het niet zo slim van Jan om te jokken.

Een poppenkastspel voor kinderen vanaf 3 jaar.

Poppen: Katrijn, Jan, de boswachter (bosw)

2 spelers in de poppenkast.

Speler 1: Katrijn en de boswachter

Speler 2: Jan

Voorwerpen: geen

Achtergrond: een bos

Duur: 12 minuten

Het is herfst in de poppenkast

Jan: Katrijn, heb je zin om mee naar het bos te gaan?

Katrijn: Ik weet het niet. Jij moet nog stoffen en zuigen en daarna ons bed opdekken

Jan: Ach toe Katrijntje, ik zal dat allemaal doen als we terug komen. Ik beloof het.

Katrijn: Maar een uur geleden zei je dat je heel veel slaap had.

Jan: Oh, maar dat is al over.

Katrijn: Weet je het zeker?

Jan: Mmmm.

Katrijn: Nou vooruit dan maar. Ik heb wel zin om een stukje te wandelen. Dan kunnen we meteen spulletjes zoeken voor de herfsttafel.

(Jan en Katrijn komen zingend in het bos aan.)

Jan: 't Is herfst vandaag, de zomer is voorbij.
De blaadjes vallen van de bomen.
Het wordt kouder nu, tijd voor een dikke trui.
De winter moet nog komen.

Katrijn: En zie je al die kleuren, 't lijkt wel een regenboog.
Pak snel je paraplu, want we houden het niet droog.

J + K: 't Is herfst vandaag, de zomer is voorbij.
De blaadjes vallen van de bomen.
Het wordt kouder nu, tijd voor een dikke trui.
De winter moet nog komen.

Katrijn: We gaan nog naar het bos, zoeken paddenstoelen op.
Rood met witte stippen, woont hier kabouter Plop?

J + K: 't Is herfst vandaag, de zomer is voorbij.
De blaadjes vallen van de bomen.
Het wordt kouder nu, tijd voor een dikke trui.
De winter moet nog komen.

Katrijn: Kastanjes en ook eikels, leg alles bij elkaar.
Daar rent een eekhoorn, die maakt zijn nestje klaar.

J + K: 't Is herfst vandaag, de zomer is voorbij.
De blaadjes vallen van de bomen.
Het wordt kouder nu, tijd voor een dikke trui.
De winter moet nog komen.

Katrijn: Ik ben blij dat ik met je ben meegegaan Jan.
Het is zo mooi in het bos.

Jan: Ja, prachtige kleuren, vogeltjes die springen en eekhoortjes die vliegen

Katrijn: Eekhoortjes die vliegen? Och Janneman, wat maakt het ook uit hoe je het zegt. Brrrr, het is wel een stuk frisser geworden. De verwarming zal binnenkort wel aan moeten.

Jan: Maar er is toch helemaal geen verwarming in het bos?

Katrijn: Nee, natuurlijk niet. Ik bedoel bij ons thuis.

Jan: Oh ja, en dan mogen alle dieren gezellig bij ons in huis komen als ze het koud hebben.

Katrijn: Nou, dat dacht ik niet hoor Jan. Dat is ook helemaal niet nodig. De meeste dieren hebben een warme vacht.

Jan: Een warme vacht?

Katrijn: Ja, weet je wel. Zo'n lekkere zachte beharing.

Jan: Oh, maar dat heb ik ook. Kijk maar op mijn benen.

Katrijn: Nee Jan, ik wil het niet zien.

Jan: Toch lijkt mij dat wel erg koud. Die dieren hebben niet eens kleren aan. Ik moet er niet aan denken om in mijn blote niksniet rond te lopen in de kou.

Katrijn: Die dieren hebben geen kleren nodig, want die hebben veel meer haren dan jij.

Jan: Dat is wel ongemakkelijk voor de vogels. Straks waaien al die haren nog in hun gezicht.

Katrijn: Jan, ben jij vroeger niet naar school geweest? Iedereen weet toch dat vogels veren hebben.

Jan: Natuurlijk weet ik dat wel, ik wilde even checken of jij het ook wist.

Katrijn: Ja, ja.

Jan: Kom, dan gaan we even op dit bankje zitten.

Katrijn: Je valt toch niet in slaap hè Jan?

Jan: Nee , natuurlijk niet. Ik ga even genieten van deze mooie bank.

(Jan valt al snel in slaap)

Katrijn: Ik wist het wel! Het is altijd hetzelfde met die luilak. Hij zoekt het maar uit, ik ga naar huis!

(Katrijn loopt mopperend weg.)

Bosw: Hé Jan, mocht jij zo maar alleen op stap van Katrijn? Je bent toch niet in slaap gevallen?

Jan: Oh, uh ... nee hoor. Ik geniet even van deze mooie bank. Katrijn? Katrijn ... waar is Katrijn? Heb jij Katrijntje gezien?

Bosw: De laatste keer dat ik Katrijn zag, was vorige week toen ze met een veger achter je aanrende. Ha, ha. Je wilt toch niet zeggen dat je haar kwijt bent?

Jan: Nee, oh nee. We gaan een herfsttafel maken en Katrijntje heeft gevraagd of ik wat spullen uit het bos mee wilde nemen.

Bosw: Oké, dat is goed, maar geen paddenstoelen plukken hoor Jan. Die zijn levensgevaarlijk.

Jan: Nee hoor, meneer de boswachter. Ik blijf op het pad.

Bosw: Ha, je lijkt roodkapje wel. Die zei ook dat ze op het pad bleef, maar uiteindelijk belandde ze wel in de buik van de wolf.

Jan: Hier zijn toch geen wolven?

Bosw: Nee, gelukkig niet, anders waren we hier niet veilig. Ik ga er weer vandoor. Tot ziens.

Jan: Dag meneer de boswachter.

(De boswachter loopt verder.)

Jan: O jee, nu zal Katrijntje wel erg boos op me zijn. Ik had haar nog zo beloofd om niet in slaap te vallen. Wat moet ik doen?
Ik denk dat ik maar wat bloemen voor haar ga plukken.

(Jan loopt weg.)

(Katrijn loopt door het bos. Ze kijkt naar alle kanten.)

Katrijn: Ik vind het eng in het bos. Wacht eens even ... ben ik hier al niet eerder geweest? Dit is dezelfde bank. Oh jee. Ik zie het al. Ik loop alleen maar rondjes. Wat moet ik doen? Ik ben verdwaald. Als ik Jan te pakken krijg, dan zal ik zijn billen eens flink opschudden. Ik ga hier maar even rusten. Ik ben zo moe.

(Katrijn valt in slaap)

Jan: Het valt niet mee om bloemen te vinden. Zou ze een boeketje bladeren ook leuk vinden? Of een trosje dennenappels. Oh, ik weet het niet. Was ik maar niet in slaap gevallen. Hé, maar wat hoor ik nu? Hoor ik daar een motor ronken. Maar nee, kijk nu eens. Dat is Katrijntje. Ssst ... ze is in slaap gevallen. Zou ze het niet koud hebben? Ik ga even naast haar zitten.

(Jan zingt een liedje)

Jan: 't Is herfst vandaag, de zomer is voorbij.
De blaadjes vallen van de bomen.
Het wordt kouder nu, tijd voor een dikke trui.
De winter moet nog komen.

Katrijn: Mmmmm, wat zeg je Jan?

Jan: Je bent in slaap gevallen.

Katrijn: Nee, jij was in slaap gevallen!

Jan: Maar Katrijntje toch. We gaan net samen op deze bank zitten. Ik zeg nog tegen je dat ik van deze bank wil genieten. Maar zo te zien vind je deze bank wel een lekkere slaapbank. Dat is niet erg hoor, maar ik denk dat je hebt gedroomd.

Katrijn: Denk je dat echt Jan? Ik droomde dat jij in slaap was gevallen. Ik wilde toen naar huis lopen, maar ik was verdwaald. Oh ik ben blij dat het maar een droom was.

Jan: Kom maar lieve Katrijntje dan breng ik je wel naar huis.

Katrijn: Wat bedoel je? We gingen toch naar het bos om spullen te zoeken voor een herfsttafel.

Jan: O ja, natuurlijk. Je hebt gelijk. Vind je het niet prachtig in het bos?

Katrijn: Jazeker. Kijk daar loopt de boswachter. Zullen we hem even roepen Jan?

Jan: Nee! Nee, dat is niet nodig. Dan vallen we hem alleen maar lastig. De boswachter heeft het waarschijnlijk veel te druk.

Katrijn: Maar we kunnen wel even een praatje met hem maken.

Jan: Nee Katrijn, dat kun je beter niet doen. Hij moet vast nog tellen hoeveel bomen er in het bos staan.

Katrijn: Doe niet zo mal Jan? Een boswachter gaat echt niet alle bomen tellen.

Jan: Jawel want hij moet weten hoeveel eekhoortjes er een nestje maken.

Katrijn: Denk je dat echt Jan? Zullen we eens vragen hoeveel eekhoortjes er al een nestje hebben gemaakt?

Jan: Nee Katrijn. Kom mee. We laten die goede man met rust. We moeten aan onze herfsttafel denken.

Katrijn: Ja, je hebt gelijk. Toch ben ik benieuwd of er ook nog andere dieren in het bos rondlopen. Boswachter!!!!

Jan: Oh nee.

Katrijn: Boswachter!!!!

-Einde zichtversie-